

Confirmari possit conjectura mea lectione ed. Calc. अञ्चितपद्माक्ष i.e. pulchro loto similes oculos habens. Fortasse tamen genuina lectio est अञ्चितपद्माक्ष i.e. pulchris palpebris praeditos oculos habens; cf. supra memoratum अञ्चिताक्षिपद्मन्.

अञ्क् 1. P. (आयामे, grammatici scribunt अञ्क्, gr. 110^a.) longum esse.

अञ्ज् 7. 10. P. (अनङ्गि, अञ्जयामि; अञ्ज् 10. a grammaticis scribitur अञ्ज्) 1) ire, v. अञ्जस्. 2) splendere.

3) oblinere, ungere, praesertim cl. 10. MAN. 4. 44.: अञ्जयन्ती स्वके नेत्रे oblinens oculos suos (lat. ungo).

c. वि Caus. 1) manifestare, arguere. MAN. 10. 38. Pass. व्यज्यते (gr. 503. 538.). HIT. 103. 20. 2) creare. MAN. 1. 6.

अञ्जन n. collyrium. HIT. 74. 4.

अञ्जलि m. manuum junctio, implicatio (Wils. explicat: The cavity formed by putting the hands together and holding the palms, as if to receive water, etc.).

अञ्जस् n. (r. अञ्ज् s. अञ्स्) celeritas. SA. 6. 44. instr. अञ्जसा Adv. celeriter.

अट् 1. P. A. ire, incedere, ambulare. RAM. ed. Ser. III. 52.

18.: अटन्ति राजमार्गेषु कुञ्जराः incedunt in regibus viis elephantium; III. 70. 63.: मृगयाम् अटते venatum it; N. 2. 13. 10. 1.: अटमान्.

c. परि circumgredi. HIT. 42. 13.

अटन n. (r. अट् s. अट्) ambulatio, iter, peregrinatio. HIT. 28. 108.

अटवी f. sylva. HIT. 41. 1.

1. अट्ट् 1. A. (अतिक्रमे क्, अतिक्रमे, वधे v.) superare, occidere.

2. अट्ट् 10. P. (अनादरे क्.) desplicere, vilipendere.

अट्टहास m. (ex अट्ट multus - a r. अट्ट s. अट्ट - et हास risus) risus vehemens, cachinnus, hinnitus. DEV. 2. 31. 9. 21.

अट्टाल m. palatium.

अट्टालक m. (a praec. s. क्) ut videtur i. q. अट्टाल vel अट्टालिका; secundum Wils. «a room on the top of a house». A. 10. 3. ubi अट्टाल pro अट्टाल scribendum.

अट्टालिका f. secundum Wils. «a palace, an upper roomed house».

अट् 1. P. (गतौ) ire.

1. अट् 1. P. (उद्यमे) operam dare, adniti.

2. अट् 5. P. (व्यापने) occupare.

अट्ट् 1. P. (अभियोगे) niti, contendere, petere.

1. अण् 1. P. (शब्दे) sonare.

2. अण् 4. A. (प्राणने) spirare, spiritum trahere. cf. अन्.

अणक (r. अण् s. अक) inferior, pravus, vilis. AM.

अणीयस् (ab अण् s. comp. ईयस्) minor, parvulus, perexiguus. BH. 8. 9.

अणु (f. अण्वी) parvus, exiguus. N. 8. 32. BH. 8. 9.

अण् 1. A. (गतौ, grammatici scribunt अण्, praet. red. अण्णठे gr. 433.) ire.

अण्ड n. 1) ovum. 2) testis, testiculus. HIT. 49. 16.

अण्डज m. (ovo natus, ex अण्ड et ज) avis.

अत् 1. P. (सातत्यगमने) continuo ire, peragere (v. अतस्).

अतट m. (BAH. ex अट्ट priv. et तट ripa) praecipitium. AM.

अतथोचित (KARM. ex अट्ट priv. et तथोचित, KARM. e तथा sic et उचित dignus, merens, a r. उच्) non sic dignus, non hac re dignus, non hoc merens. H. 1. 33. N. 15. 17.

अतन्द्रित (KARM. ex अट्ट priv. et तन्द्रित, quod separatim non invenitur, lassitudine affectus, lentus, negligens, a तन्द्रा f. s. इत्) 1) indefessus. 2) non lentus, non negligens. N. 15. 14. 17. 46. 20. 36. M. 45.

अतप्तपस् (BAH. ex अतप्त - ex अट्ट priv. et तप्त part. pass. a r. तप् q. v. - et तप्त n. q. v.). Non absoluta sacra tormenta habens (nicht gebüßte Buße, nicht vollbrachte fromme Selbstqual habend). IN. 1. 17. 2. 4.

अतस् (a stirpe pronominali अट्ट, gr. 270., s. तस्) 1) inde, hinc, illinc. N. 9. 23. 2) ideo, igitur, itaque. BR. 2. 30.

SA. 5. 11. 3) in comparationibus pro ablativo pronominalis इदम् substantive posito usurpatur. H. 1. 29. 35. — Ante निमित्तम् (causâ, propter) genitivi fungitur vice: